

rigtigt at drage Konsulenternes Nytte saa stærkt i Tvivl. Jeg kan for saa vidt slutte mig til den højtærede Minister, naar han udtalte, at man glemmer den Nytte, de have gjort i Fortiden. Det vide vi jo alle, at man er tilbøjelig til, naar der er gaaet en Tid, at glemme det gode, man har nydt. Det er en Fejl ved os alle sammen, og jeg tror ogsaa, at det er Tilfældet ved denne Lejlighed. Jeg skal ikke dvæle ved Konsulentvirksomheden i dens Helhed — den kan kritiseres og har ikke i alle Tilfælde været, som den skulde være — men paa den anden Side, naar der ved denne Lejlighed rækkes Landbruget en hjælpende Haand — og det har aabenbart været Meningen — vil jeg for mit Vedkommende paastønne dette, ihvorvel jeg ikke er enig i Forslaget, saaledes som det her foreligger. Jeg vil paastønne, at det har været Tanken at række Landbruget en hjælpende Haand. Det er et agrarisk Spørgsmaal, og vi Agrarer ere jo, som bekendt, meget nøjsomme. Der er jo ikke kommet ret meget agrarisk frem i Rigsdagen, og man kan derfor nok stænte dette Forslag en lille Smule Opmærksomhed. Der blev af det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Bust) sagt, at man anskede stadig over, at Lovgivningsmagten og Regeringen vilde give Landbruget for lidt. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har fuldstændig Ret, naar han udtrykker sig saaledes. Landbruget har i Virkeligheden kun i ganske enkelte Tilfælde forlangt virkelig positiv Støtte i Form af Penge fra Lovgivningsmagten. Men derimod er det rigtigt, at Landbruget er blevet skammøderligt behandlet i andre Henseender, og det er derfor, at Agrarerne have stillet deres Krav paa Omraader, der ligge brat, og hvor der trænges til Reform. Jeg skal selvfølgelig ikke nu komme videre ind derpaa, det vilde føre for vidt, men jeg skal dog tillade mig at nævne et enkelt Krav, der har meget stor Betydning for Landbruget i disse økonomisk trykkede Tider, nemlig Medsættelser af Rentefoden. Naar man kommer ud til Landmænd, saa har det første Spørgsmaal i hele denne Samling været dette: Hvornaar gøre de noget for at faa Renten nedsat og Pengeforholdene ordnede paa en anden Maade? Vil Staten ikke tage Initiativet til at nedsette Renten for de Midler, som den har til Raadighed? Desværre have vi maattet svare, at hidtil er det ikke sket, men forhøjbentlig kommer det. Det er i saadanne Tilfælde, at Landbruget er misfornøjet med, hvad der bliver gjort, og jeg tror, det er med fuld Ret. Jeg haaber, at den højtærede Formand undskylder at jeg er kommen ind paa denne

lille Sidebemærkning. — Jeg skal saa nærmere gaa over til den lille Bevilling paa 2,500 Kr., og jeg vil der tillade mig at sige, at naar den kommer til Afstemning, vil jeg for mit Vedkommende stemme imod den, fordi den gives under denne Form. Samtidig skal jeg opfordre den højtærede Minister og det højtærede Udvalg til at fremkomme med Forslaget i en anden Form til 3dje Behandling. Jeg vil for mit Vedkommende antyde, at jeg kunde stemme for en midlertidig Bevilling. Jeg vil helst have det saaledes, fordi jeg ikke er sikker paa, at det er anbefalelsesværdigt at faa en Konsulent for Svineavl. Det vil jeg i alt Fald betænke mig paa. Men paa den anden Side vilde jeg gerne, at der skulde gøres noget for de Avlscentre, der nylig ere oprettede paa Sjælland, saaledes at man kunde komme til Klarhed om, hvorvidt den Vej, der nu er slaaet ind paa, er anbefalelsesværdig eller ikke, og det mener jeg at man kunde opnaa ved at benytte en Del af eller hele denne Bevilling til Assistance for den nuværende Konsulent Mørkeberg, idet han umulig kan føre Kontrol med disse Avlscentre, og det er maaste ærede Medlemmer bekendt, at der oprettes flere Avlscentre paa Sjælland og maaste ogsaa i Thyland, hvor der gøres Forsøg med en anden Race af Svin. Jeg tror derfor, at hvis man kunde enes om en midlertidig Bevilling til dette Brug, vilde den have sin store Betydning, thi inden man faar konstateret, om den Retning, man er slaaet ind paa, og den Race, hvormed der er gjort Forsøg, er passende, ved man ingen Ting. Alt er nu planløst paa Svineavlens Omraade, og da Svineavlens har meget stor Betydning, tror jeg ikke, man skal vise dette Tilbud fra sig, naar man kan gøre den Brug deraf, som man vil, og gøre det paa en praktisk Maade. Men jeg skal tilføje, at jeg anser ikke den Vej for praktisk, som blev anvist af de ærede Medlemmer for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Kr. Jensen) og Randers Amts 3dje Valgkreds (Staarp), som henvisse til, at et saadant Beløb passende kunde anvendes til en Konsulent for Svineslagterierne. Lad os tænke os, hvorledes en saadan Mand, som skulde ansættes for alle Landets Svineslagterier, skulde være uddannet. Det vilde vare længe, inden han blev uddannet. Han maatte have en meget langvarig Opdragelse og Uddannelse, inden han buede dertil. Jeg tænker mig, at man vilde have en Landbrugskandidat, som tillige havde været den ledende i et Slagteri i en Arrække og faaet praktisk Kundskab, saa at han var